

ikke anseet fornødent her at gjentage de i Udkastets § 276 nævnte Tilfælde, at Brandstiftelsen skeer for at befordre Oprør, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundordenen. Derimod turde det være aldeles overflødig at optage Noget om, at Udkastets § 276 eller § 277 kommer til Anvendelse, naar Ildspaaføttelsen er sket i den Hensigt, at Ilden videre skulde udbrede sig til Huus eller Skib, og denne Følge er indtraadt, jfr. Fd. 1841 § 6 3die jfr. 4de Led; dette forstaaer sig nemlig af sig selv, ligesom at Reglerne om Attentat ere anvendelige, naar den tilsigtede Følge ikke er indtraadt.

Hvad uagtsom Brandstiftelse angaaer, der omhandles i Udkastets § 279, da bør, efter Kommissionens Formening, Straffen for saadan Uforsigtighed ingeninde kunne stige til Strafarbejde — forudsat at Mogens Død ikke derved er foraarsaget, jfr. Udkastets § 195 —, men paa den anden Side synes et heller Væder at være nogen passende Straf, naar hensees til det i Reglen langt større Erstatningsansvar, hvorom der bliver Spørgsmaal, og den Virkning til Straffrihed, som man i Overensstemmelse med den hidtilgjældende og den ældre Lovgivning, jfr. Fd. 26de Marts 1841 § 14 og D. L. s 6—19—2, har anseet det for rigtig at tillægge den Omstændighed, at den Skyldige erstatter den forvoldte Skade. Idet man derfer har sat Straffen for uagtsom Brandstiftelse i Almindelighed til Fængsel, og derhos gennemført den nysnævnte Regel om Straffens Bortfalden i Tilfælde af, at Skaden erstattes, har man iøvrigt ved Sæns Affattelse deels søgt at gjøre det klart, at Bestemmelsen i sidstnævnte Henseende er at forstaae saaledes, at Straffen skal bortfalde, om Skaden endog først erstattes, efterat Dommen, der altsaa maa clausuleres herester, er falden, deels har man anseet det for rigtig at forandre Betingelserne for Strafansvaret ifølge Fd. 26de Marts 1841 § 14 derhen, at et saadant kun skal indtræde i Tilfælde af, at Ildsvaade er foranlediget ved Tilfødsættelse af almindelig Forsigtighed. I den første Henseende bemærkes, at da Kausalitetsforholdet imellem den udviste Uforsigtighed og den indtraadte Skade først bliver retlig kon-

stateret ved Dommen, synes den Paagjældende at have billigt Præav paa ved Dom at faae afgjort, om han er i det omhandlede Tilfælde, nemlig at være undergoven Strafansvar, medmindre han erstatter Skaden, forinden det kan forlanges, at han skal gjøre dette Sidste. Og hvad Betingelserne for Strafansvaret angaaer, da indeholde Brandpoliti-Anordningerne, navnlig for Kjøbenhavns Vedkommende, saa mangfoldige og tilbeels minutjose Forfrifter, at det neppe vilde være rigtig, saaledes som Fd. 1841 § 14 har gjort, ubetinget at paalegge den Strafansvar, som ved Overtrædelse af en eller anden af disse Politiforfrifter har foraarsaget Ildsvaade, uden Hensyn til, om han derved med Tjoe kan siges at have gjort sig skyldig i tilregnelig Uagtsomhed eller Tilfødsættelse af den Uagtsomhed, som almindelig Forsigtighed udkræver.

Af de Paragraffer i Fd. 1841, som ikke i det Foregaaende ere berørte med Hensyn til, at Udkastet har optaget dertil mere eller mindre svarende Bestemmelser, vil det lettelig sees, at §§ 9—11 ere overflødig efter de almindelige Regler om Meddeelagtighed i Udkastets 5te Kapitel, og at §§ 8 og 12, om Straffens Medfødsættelse i Tilfælde af, at den Skyldige ved virksom Bestræbelse efter Forbrydelsens Udførelse har bidraget til at forminde sammes skadelige Følger, og om Straffen for Vorn, der stiftede Brand, ligeledes finde deres Afsløsning ved de almindelige Bestemmelser henholdsvis i Udkastets § 60 og i sammes § 34. Paa samme Maade træde de almindelige Regler om Straffen for Forsøg i Udkastets § 44 istedetfor Fd. 1841 § 13, saa at der ialtsald kun kunde være Spørgsmaal om paa dette Sted i Udkastet, i Lighed med Begyndelsen af den nævnte § 13, at optage en Regel angaaende, naar Forbrydelsen skal ansees fuldbyrdet. Dette har man imidlertid ikke anseet for nødvendigt, da det formeentlig, ogsaa uden en udtrykkelig Udtalelse derom, ifølge Forholdets Natur og de i §§ 276—278 brugte Udtryk maa antages, at Forbrydelsen ikke er fuldbyrdet, førend der er opstaaet Ild i den Gjenstand, hvis Antændelse udgjør Forbrydelsen, men at det paa den